

René Milfait, Komerční sexuální zneužívání dětí jako téma teologické etiky

Oponentský posudek rigorózní práce

Práce má celkem 645 stran, včetně 29 stran seznamu literatury a 2 stran anglického resumé.

Práce se věnuje tématu, které je ve světovém měřítku stále aktuálnější, ale které do značné míry uniká pozornosti české veřejnosti. Existující literatura se tímto tématem zabývá z různých hledisek, zpravidla však ne z hlediska teologické etiky. Volbu tématu je proto třeba hodnotit velmi pozitivně

Na předložené práci je třeba velmi pozitivně hodnotit rozsah materiálu, který zahrnuje, a důkladnost jeho zpracování. Téma je zpracováno velmi pečlivě z různých hledisek.

Seznam literatury obnášející 29 stran je úctyhodný a je významným zdrojem informací pro další studium dané problematiky.

Jde o práci převážně popisného analytického charakteru. Je však nutno konstatovat, že práci schází ujasněná syntéza a jasné uchopení myšlenky. To nenacházíme v dostatečné míře dokonce ani v závěru.

Jednotlivé dokumenty různých institucí, které se dané problematice věnují a které předložená práce analyzuje, se částečně překrývají a formulují podobná zjištění a myšlenky. To má bohužel za následek i částečné opakování podobných sdělení v předložené práci, což činí text méně přehledným.

Problematika vlastně není dostatečně morálně teologicky analyzována, jednotlivá hlediska (sociologie, právo, filosofická etika a další) jsou spíše jen postavena vedle sebe.

Jako příklad výtek uvedme kapitolu 2.9.15 *Mobilizace církvi a náboženských společností* na str. 389-392. Tato kapitola poměrně podrobně referuje o jednom z referátů na kongresu v Lublani v r. 2005, který pojednává o důvodech, proč by měly náboženské komunity být partnerem v prevenci komerčního sexuálního zneužívání dětí, a navrhuje metodu mobilizace náboženských komunit. V této kapitole však zcela schází jakékoliv hodnotící hledisko autora práce, posouzení správnosti a použitelnosti navržených metod, zejména v České republice apod. Tato kapitola je vlastně textem zkráceným z původního referátu zhruba na polovinu, ovšem za cenu značné ztráty srozumitelnosti. Pomijí např. fakt, že referát má na mysli mezináboženský dialog a že v českém prostředí může být problémem už i dialog ekumenický. V této či jiné kapitole bychom též čekali alespoň stručnou zmínku o tom, že sexuální zneužívání dětí, ať komerční či nekomerční, je problémem i uvnitř křesťanských církví a možná i jiných náboženských komunit, neboť se ho dopouštějí i jejich příslušníci.

Rovněž např. kapitola 3.1.7 *Pojmy etika, morálka, mravnost podle disciplíny teologická etika* na str. 424-433 sice konstatuje správně, že v nadpisu kapitoly uvedené a další pojmy tvoří „zdánlivě neprostupnou džungli pojmů“ (str. 424), avšak z textu není zřejmé, zda se autor práce rozhodl přiklonit se k některému z citovaných autorů, zda tito autoři jsou ve vzájemném souladu či nesouladu a co je jeho vlastní stanovisko.

Přímá souvislost oddílu 3 MULTIDISCIPLINÁRNÍ PROBLEMATIKA – INTERDISCIPLINÁRNÍ SETKÁNÍ (str. 393-486), který má do značné míry obecný filosofický a částečně teologický charakter, s ostatními velmi konkrétními částmi textu, je poměrně málo zřejmá, spíše stojí pouze postaven vedle nich. Proto musíme také položit otázku, zda obsah práce skutečně a důsledně odpovídá jejímu názvu.

Každá práce tohoto druhu by měla mít výchozí otázku, na niž hledá odpověď, příp. výchozí tezi, jejíž správnost ověřuje. V závěru práce pak lze očekávat ne jen popis a shrnutí toho, co bylo provedeno, nýbrž i jasně formulovanou odpověď na výchozí otázku či tezi. To však v předložené práci nenacházíme.

Pokud se bude autor touto problematikou dále zabývat, lze doporučit, aby postupoval více metodicky ujasněným způsobem: aby vyšel z důkladně a pečlivě shromážděného materiálu podchycenému v této předložené rigorózní práci, ujasnil si, na jakou otázku hledá odpověď a výrazně stručnějším způsobem k ní došel, příp. Konstatoval, že k ní dojít nelze.

Pro čtenáře by mohl být důležitou pomůckou seznam zkratk v práci používaných.

Přes uvedené nedostatky můžeme konstatovat, že práce vyhovuje požadavkům kladeným na rigorózní práci. Práci doporučuji k obhajobě.

V Praze 18.1.2007

Zilbor Jvečka